

Anlayamamanın Uçurumunda Gezmek 2 Bölüm

— kul mehmet · 28 Şubat 2016

-Seninle benim bakış açılarımız aynı değil, şaşırıyorum sana.

-Hah hah ha bana şaşırana bak sen, binlerce karmaşayı fıkirsizliği yaşayan sen ve ben, anlama arayışına girmeden yok eden sen ve ben arayışla insanları mutlu etmeyi kendime dava etmiş kişi ile ben ve sen, mutluluk dolu nihai hedefe tüm insanlarla ulaşmayı isteyen ben ve sen güldürtme beni. Ben insanlık derken dilimdeki sözler çıkarken bir ahenk ve ses uyumu içinde çıkıyor, sen çıkar ilişkisi dediğinde kulakları sağır eden borazanın o ahenksiz kulakları tırmalayan sesi ifade ve anlam yönünde değersiz anlamsız bir ses ile çıkıyor ağzında. Oysa benim idealim sözcüklere anlam ifade veriyor. Titreşim gücü ve kelimeler, kelimeler ve insan... Sen kavramlara da ihanet ediyorsun, sorgulama cesareti diyen bir kavram ve söz vardır oysa bu sende sadece çıkar ilişkisi olduğunda aklına geliyor, insanlık babında hiç yanında geçmiyor ve sende bunun yanına hiç yaklaşmıyorsun, pes doğrusu! İnsanlık için bilinçsizsin, çıkarların için dâhice, çıkarların derken doğru olmayan etik kurallara insanlığa uymayan kokuşmuş çıkarların olduğunu da tekrar hatırlatayım sana. Sezgi dediğimiz iç sesin galiba sende hiç yok ya da lal olmuş. İçindeki cevhere insanlığa merhamete uzanmak için o hakikatler uzanmak için bu yolu nasıl kapattığını ve ulaşamadığını ben hala çözemedim. Bu ruhsal çöküş ve etki ile nasıl yaşadığını tahammül ettiğini düşünmek bile istemiyorum.

-Güçlük çekere yaşamak diyorsun, oysa ben böyle çok mutluyum.

-Farkın damısın sadece kendin mutlu oluyorsun başkası da değil!

Konuşmayı kapının tok tıklanan sesi kesti, O kalın anlamsız sesi ile

-Gir.

Sesi kesti. İçeriye giren çalışanlarından birisiydi-

Efendim... Emlak tan Rüstem Bey geldi, Yeni alacağınız villa hakkında görüşmek için bu saatte randevu vermişsiniz kendisine.

İrkilerek telaşla

-Hak aksi ben tamamen unutmuştum, hemen içeriye alın.

-Bu kaçınıcı villan bu kadar villayı alıp bir yerinemi...

-Güceniyorum ama

-Gücen gücen hiç olmazsa, algıların bilincin açılır biraz. Bu kadar villayı ne yapacaksın? Bir Oğlun ve eşin senden ayrı yaşıyor, sana tahammül etmek çok zor. Anlıyorum ben onları... Sen ihtiyacı olana ver diyeceğim sen bunu da anlamayacaksın. En iyisi nefesimi boşa harcamayayım. Olmayan bilincine söz söylemekte boş olacak en iyisi ben kalkayım,

-Yok, seni bırakmam, senin bu gülünç hareketlerin beni fazlası ile...

Kapı çalındı içeriye Emlakçı Rüstem Bey girdi.

-Hoş geldin Rüstem

Sözü ile başladı konuşmaya, kılı kırk yarararak, fiyatı aşağılara çekerek, biran önce hiç algılama hissetme duyuları olmayan insan gitti başka bir insan geldi yerine. Ah bu çıkar kavgası ah... Biraz önceki o vahşi

acımasız rol neydi şimdi anlaşılır merhamet anlayış dolu rol nerede! Çıkar organizasyonu rolü ile bir şeyi elde etmek için oynadığı anlaşılır akılcı konuşmalarla dolu rol ile anında değişmesi beni fazlası ile şaşırttı! Neyse en sonunda fıyatta anlaşarak konuşmaya son verdiler.

-Hayret ettim biraz önce sana çıkarın doğrultusunda demek ki insan insan olabiliyormuş.

-Çıkarlarıma çok bağılıyım, bu konuda babamı ve önüme geleni ezerim hiç acımam

-Unutma ki acımayana da acımıyorlar.

-Güldürmeyin beni

-Neyse elbet bir gün anlarsınız ama o zamanda geç olabilir...

-Geç olsun güç olmasın. Benim gibi ihtişamı ile yaşayanlar kalmadı azizim.

-hah hah ha güleyim de sözün boşa gitmesin! Duyguların istediğinde şiddete yakın olmuyor ama çıkarlarına geldiğinde şiddeti ile yakıp yıkıyorsun yani tam bir erkek *****susun!

-Anlayamadım, erkekten de mi oluyor?

-Bak kendine gör işte. Yüzündeki karanlık merhametsizlik gün gibi açıkta, sen görmüyor olabilirsin lakin senden başka herkes görüyor ve tiksiniyor.

-Abartıyorsun...

Mehmet Aluç-Kul Mehmet-

Devam edecek inşallah